

4) Er det foreneligt med artikel 2, stk. 4, sammenholdt med [artikel 2,] stk. 3, litra a) og litra b), nr. i), samt [artikel 2,] stk. 1, i direktiv 98/59/EF at arbejdstagere, der ad rettens vej gør gældende, at deres opsigelse i forbindelse med en kollektiv afskedigelse er ugyldig, med henvisning til, at den opsigende arbejdsgiver ikke har gennemført høringsproceduren med arbejdstagernes repræsentanter korrekt, pålægges en oplysningspligt og bevisbyrde, der går videre end at oplyse om holdepunkter for en bestemmende indflydelse?

5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende:

Hvilke yderligere oplysnings- og bevismæssige forpligtelser må der i henhold til de nævnte bestemmelser pålægges arbejdstagerne i det foreliggende tilfælde?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal d'instance de Limoges (Frankrig) den 6. februar 2017 — Banque Solfea SA mod Jean-François Veitl

(Sag C-63/17)

(2017/C 144/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance de Limoges

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banque Solfea SA

Sagsøgt: Jean-François Veitl

Præjudicielt spørgsmål

Betyder den regel, der følger af direktiv 98/7/EF ⁽¹⁾ af 16. februar 1998 og af direktiv 2008/48/EF ⁽²⁾ af 23. april 2008, hvorefter »beregningens resultat angives med mindst én decimals nøjagtighed. Hvis næste decimal er 5 eller derover, forhøjes den bestemmende decimal med én«, at ÅOP, der er oplyst til 6,75 %, kan anses for at være korrekt, selv om de reelle årlige omkostninger i procent er på 6,75772 %?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16.2.1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF, om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit (EFT 1998, L 101, s. 17).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 6. februar 2017 — Oftalma Hospital Srl mod C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte

(Sag C-65/17)

(2017/C 144/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oftalma Hospital Srl

Sagsøgte: C.I.O.V. — Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi og Regione Piemonte

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 9 i Rådets direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾ af 18. juni 1992, hvorefter aftaler, hvis genstand er de i bilag I B opførte tjenesteydelser, skal indgås i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 14 og 16, fortolkes således, at de nævnte aftaler under alle omstændigheder er underlagt princippet om etableringsfrihed, princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, gennemsigtighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling som fastlagt i artikel 43 EF, 49 EF og 86 [EF]?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 27 i direktiv 92/50/EØF, hvorefter antallet af ansøgere, der har adgang til at forhandle i tilfælde af indgåelse af en aftale ved udbud efter forhandling, ikke må være mindre end tre, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal kvalificerede ansøgere, fortolkes således, at den også finder anvendelse på aftaler, hvis genstand er de i bilag I B opførte tjenesteydelser?
- 3) Er artikel 27 i direktiv 92/50/EØF, hvorefter antallet af ansøgere, der har adgang til at forhandle i tilfælde af indgåelse af en aftale ved udbud efter forhandling, ikke må være mindre end tre, forudsat at der er et tilstrækkeligt antal kvalificerede ansøgere, til hinder for anvendelse af nationale bestemmelser, der med hensyn til offentlige aftaler indgået inden vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽²⁾ af 31. marts 2004, og hvis genstand er de i bilag I B til direktiv 92/50/EØF opførte tjenesteydelser, ikke sikrer fri konkurrence i tilfælde af aftale ved udbud efter forhandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18.6.1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesarbeitsgericht (Tyskland) den 9. februar 2017 — IR mod JQ

(Sag C-68/17)

(2017/C 144/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IR

Sagsøgt: JQ

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, andet led, i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (herefter »direktiv 2000/78/EF«) fortolkes således, at kirken for en organisation som den, sagsøgte i den foreliggende sag udgør, på bindende vis kan bestemme, at der for så vidt angår krav om en redelig indstilling og loyal opførsel, som stilles til arbejdstagere i en ledende stilling, skelnes mellem arbejdstagere, der er medlemmer af kirken, og arbejdstagere, der er medlem i en anden kirke eller ikke er medlem i nogen kirke?